

Druk m 1360
PROJEKT
z dn 10.11.2020

**UCHWAŁA NR
RADY MIASTA STOŁECZNEGO WARSZAWY
z dnia r.**

w sprawie nadania nazwy obiektowi miejskiemu w Dzielnicy Wola m.st. Warszawy

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713 i 1378) uchwała się, co następuje:

§ 1. 1. Drodze w Dzielnicy Wola m.st. Warszawy, zlokalizowanej pomiędzy ulicami Krochmalną i Grzybowską, równolegle do ulicy Wroniej po jej wschodniej stronie, nadaje się nazwę: ulica Haberbuscha i Schielego (nazwa skrócona: ul. Haberbuscha i Schielego).

2. Usytuowanie oraz przebieg drogi, o której mowa w ust. 1, ilustruje szkic sytuacyjny stanowiący załącznik do uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Stołecznego Warszawy.

§ 3. 1. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

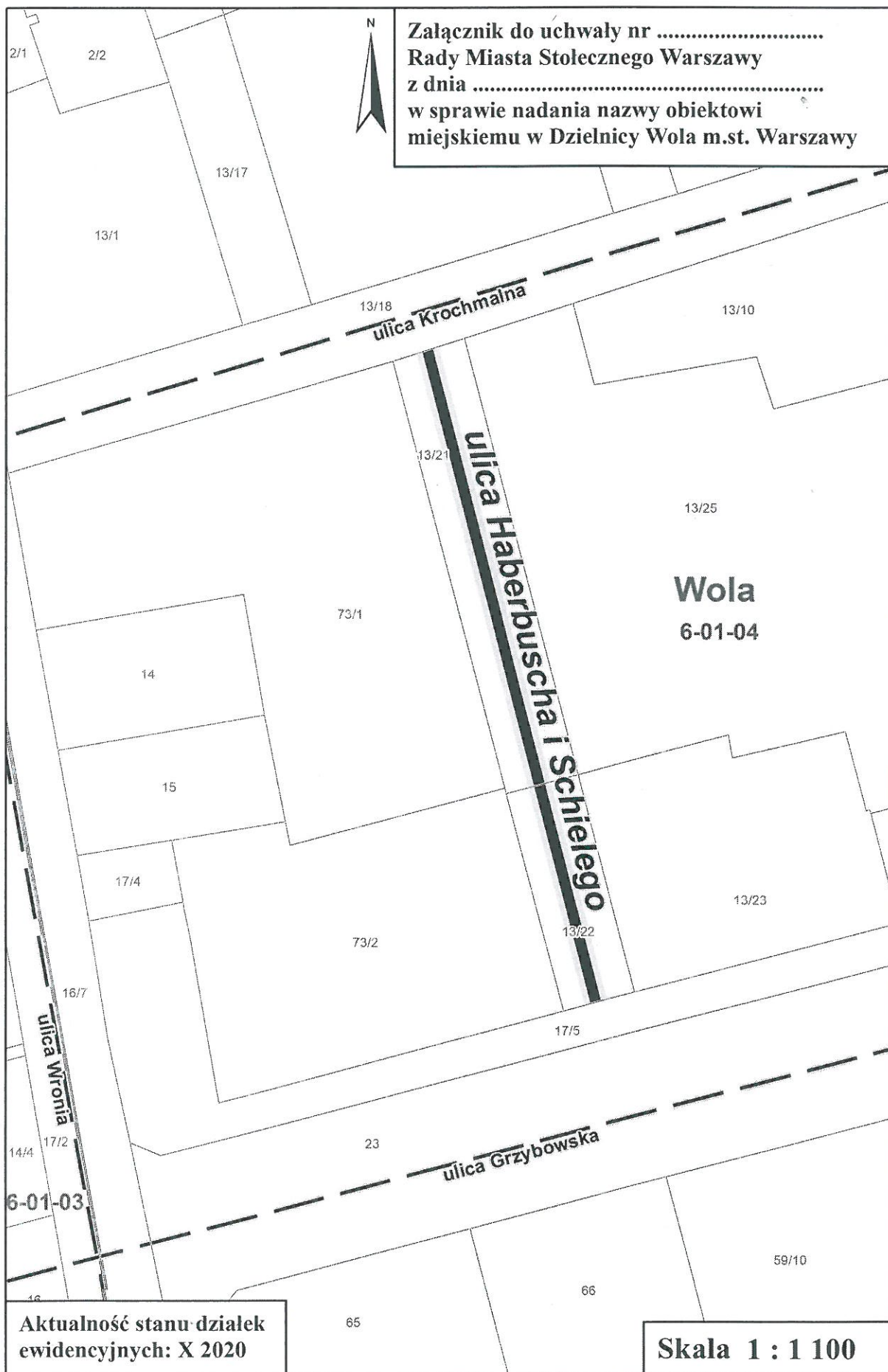
2. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

z up. Prezydenta M. ST. WARSZAWY

Michał Pienkiewicz
Zastępca Prezydenta
Miasta Stołecznego Warszawy
10/11

Wydano opinię
Skarbnika m.st. Warszawy
z dnia 2020 LIS 06

za zgodności z projektem
RADCA PRAWNY
Paweł Zieliński
Paweł Zieliński
27.10.2020 r.

Wydano opinię
Skarbnika m.st. Warszawy
2020 LIS 06
z dnia

WZGLĘDCA DYREKTORA
BIURA GEODEZJI I KATASTRU
Jadwiga Wojskowska

UZASADNIENIE

projektu uchwały Rady Miasta Stołecznego Warszawy w sprawie nadania nazwy obiektowi miejskiemu w Dzielnicy Wola m.st. Warszawy

Przedłożony do akceptacji Rady m.st. Warszawy projekt uchwały w sprawie nadania nazwy obiektowi miejskiemu w Dzielnicy Wola m.st. Warszawy jest realizacją wniosku spółki budującej kompleks „Browary Warszawskie” o upamiętnienie w nazwie drogi w tym kompleksie, łączącej ulicę Krochmalną z ulicą Grzybowską, założycieli działającego dawniej w tym miejscu browaru jako jednego z najnowocześniejszych i najlepiej funkcjonujących przedsiębiorstw w Warszawie oraz miejsca ważnego dla historii miasta. Wnioskodawca pierwotnie zaproponował nazwę: „ulica Błażeja Haberbuscha i Konstantego Schielego”, a następnie zmodyfikował ją proponując nazwę: „ulica Haberbuscha i Schielego”. Do wniosku dołączono pisemne poparcie ponad 200 pełnoletnich mieszkańców Warszawy.

Haberbusch i Schiele – istniejąca w latach 1846–1948 spółka prowadząca zakład produkcji piwa, który mieścił się na ul. Krochmalnej 59 w Warszawie. Jego założycielami i właścicielami byli Błażej Haberbusch, Konstanty Schiele i Jan Henryk Klawe (źródło: Wikipedia).

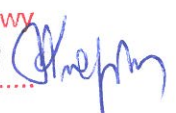
W załączeniu bardziej szczegółowa informacja opracowana przez Muzeum Woli, oddział Muzeum Warszawy, dołączona do wniosku. Muzeum przychyliło się do wniosku i stwierdziło, że *symboliczne upamiętnienie browarów w formie nadania nazwy ulicy w inwestycji na terenie dawnych browarów jest ważne dla wskazania utraconego historycznego dziedzictwa Dzielnicy i miasta (...), stanowiącego element tożsamości miejsca.*

Zgodnie z uzasadnieniem wniosku: droga wskazana do nazwania to „droga o charakterze woonerfu [woonerf - rodzaj ulicy w strefie zurbanizowanej, na której położono nacisk na wysoki poziom bezpieczeństwa, uspokojenie ruchu i wysokie walory estetyczne przy zachowaniu miejsc parkingowych i funkcji komunikacyjnej z priorytetem dla pieszych i rowerzystów – źródło: Wikipedia]. Znajduje się „w samym sercu” kompleksu „Browary Warszawskie” i wraz z jego oddaniem do użytkowania „stanie się jedną z ulic miejskich. Mimo tego że jest to droga wewnętrzna kompleksu, to w założeniu będzie otwarta dla użytkowników”. Ostatecznie zaproponowana przez wnioskodawcę nazwa została wybrana głosami 1004 mieszkańców Warszawy w plebiscycie przeprowadzonym przez spółkę realizującą inwestycję, spośród trzech nazw zaproponowanych przez historyków Muzeum Warszawy. Nazwa nie pochodzi z Banku nazw m.st. Warszawy.

Droga, o której mowa w projekcie uchwały, stanowi obiekt miejski w rozumieniu § 2 ust. 1 pkt 2 uchwały nr LV/1383/2017 z dnia 21 września 2017 r. w sprawie nazewnictwa obiektów miejskich (Dz. Urz. Woj. Maz. poz. 8402).

Droga ta jest drogą wewnętrzną w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 470, z późn. zm.), położoną w granicach działek ewidencyjnych nr 13/21 i 13/22 w obrębie 6-01-04, stanowiących własność Skarbu Państwa (gruntem gospodaruje Prezydent m.st. Warszawy), w użytkowaniu wieczystym spółki realizującej kompleks.

Wydano opinię
Skarbnika m.st. Warszawy
z dnia 2020 11 06

Nadanie nazwy nie powoduje zmian w adresach.

Wniosek w sprawie nadania nazwy spełnia wymogi określone w § 17 ust. 1 pkt 8 oraz § 18 ust. 1 uchwały nr LV/1383/2017, a opracowany na jego podstawie projekt uchwały - wymogi określone w § 11-13 uchwały nr LV/1383/2017 w zw. z § 29 ust. 2 pkt 4 Statutu m.st. Warszawy.

Uchwała wywołuje skutki finansowe dla m.st. Warszawy w wysokości 4630,00 zł. Są to koszty instalacji tablic z nazwą ww. obiektu miejskiego. Środki finansowe na realizację przedsięwzięcia zapewni Zarząd Dróg Miejskich w ramach zadań realizowanych przez Wydział Miejskiego Systemu Informacji.

Opinie:

1. Opinia Zespołu Nazewnictwa Miejskiego – negatywna (sprawozdanie z dnia 31 lipca 2020 r.)
2. Opinia Komisji ds. Nazewnictwa Miejskiego Rady m.st. Warszawy – pozytywna (posiedzenie w dniu 23 września 2020 r.)
3. Opinia Rady Dzielnicy Wola m.st. Warszawy – pozytywna (uchwała nr XXIII/79/2020 Rady Dzielnicy Wola m.st. Warszawy z dnia 20 października 2020 r.)

ZASTĘPCA DYREKTORA
BIURA GEODEZJI I KATASTRU
[Podpis]
Jadwiga Wojciechowska

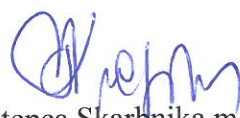
Wydano opinię
Skarbnika m.st. Warszawy
z dnia 2020 r. 11.05.2020

**Opinia Skarbnika m.st. Warszawy z dnia 06 listopada 2020 roku
do projektu uchwały Rady m.st. Warszawy**

Na podstawie § 29 ust. 6 Statutu miasta stołecznego Warszawy, stanowiącego załącznik do uchwały Nr XXII/743/2008 Rady miasta stołecznego Warszawy z dnia 10 stycznia 2008 roku (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2019 r. poz. 14465 z późn. zm.) projekt uchwały Rady m.st. Warszawy w sprawie nadania nazwy obiektowi miejskiemu w Dzielnicy Wola m.st. Warszawy

opiniuję pozytywnie

Z upoważnienia Skarbnika m.st. Warszawy

Zastępca Skarbnika m.st. Warszawy
Dyrektor
Biura Planowania Budżetowego
Marzanna Krajewska

KRÓTKA HISTORIA BROWARU HABERBUSCH, SCHIELE & KLAWE*.

Jeden z najstarszych browarów warszawskich działających w latach 1846- 1949 w momencie nacjonalizacji [w 1949 roku]¹ działał do 2005 roku pod nazwą „Browar Warszawski”. Twórcami browaru byli piwowarzy: Błażej Habermusch i Konstanty Schiele, których wsparł finansowo ich teść- Henryk Klawe (właściciel piekarni przy ul. Marszałkowskiej). Udziały finansowe Henryka Klawego zostały szybko spłacone i głównymi właścicielami zostali Habermusch i Schiele.

Historia browaru rozpoczyna się od zakupu na licytacji browaru Jana G. Schöffera przy ul. Krochmalnej, w którym uprzednio pracowali. Browar Jana G. Schöffera słynął z produkcji piwa typu bawarskiego (wyższa zawartość alkoholu i gorzkawy smak). Browar pod nową firmą „Habermusch i Schiele”, zachował receptury i kontynuował produkcję tej linii piwa, ponadto wyspecjalizował się w piwach typu: angielskiego i portera. W roku 1849 nastąpiła rozbudowa browaru o sąsiednią posesję z browarem oraz poruszającym siłą koni młynem. Po śmierci pierwszych właścicieli browar przeszedł w ręce ich synów: Feliksa i Kazimierza Ludwika Schiele oraz Karola Habermuscha.

W latach 70 XIX wieku Browary „Habermusch i Schiele” zajmowały drugie miejsce w produkcji piwa w Warszawie, wyprzedzał ich konkurencyjny browar Hermana Junga, choć ich pozycja stale rosła wraz z zwiększeniem produkcji. W latach 80 i 90 XIX wieku browar przeszedł modernizację przechodząc na napęd parowy. Zmiana ta przyczyniła się do wzrostu sprzedaży i eksportu. Otwarto w tym czasie rozlewnie piwa „Habermusch i Schiele” w Kijowie.

W 1899 roku wskutek spadku sprzedaży i nowych stawek akcyzowych właściciele browaru zdecydowali się przekształcić swój zakład w spółkę akcyjną. Tak też powstało „Towarzystwo Akcyjne Browarów Parowych Habermusch i Schiele”. W latach 1909 - 1918 pozycja browaru wyraźnie się umocniła na rynku piwowarskim przyczyniając się do spadku sprzedaży piw importowanych z Niemiec. W tym okresie „Habermusch i Schiele” stali się niekwestionowanym liderem browarnictwa warszawskiego, zwiększył się również asortyment o piwa typu pilzneńskiego oraz czarnego tzw. Kulmbachskiego, rozszerzył się również eksport do Rosji i Wschodniej Syberii.

Prosperity firmy przekładało się na rozwój polityki socjalnej dla pracowników browarów. Przy ulicy Wroniej 31 działała ochronka dla dzieci, dla pracowników była też zapewniona bezpłatna opieka lekarska, działała kasa przezorności zasilona zapisem zmarłego Karola Habermuscha, a także funkcjonowały ubezpieczenia robotników od nieszczęśliwych wypadków. Przy ulicy Chłodnej 37 działała szkoła piwowarska. Dla najuboższej ludności Woli ufundowali czytelną przy

¹ Dopisek Biura Geodezji i Katastru Urzędu m.st. Warszawy

ul. Krochmalnej 22, a w 1909 roku w Szpitalu Ewangelickim sfinansowali wyposażenie pracowni bakteriologicznej.

Browary również regularnie zaznaczały swoją obecność na licznych wystawach spożywczych . W 1885 roku otrzymali srebrny medal na Wystawie Rolniczo-Przemysłowej w Warszawie, w 1896 srebrny medal na wystawie w Niżnym Nowogrodzie, a w 1910 wielki medal złoty na wystawie w Odessie.

W 1921 roku dochodzi do wielkiej fuzji, browary „Haberbusch i Schiele” połączyły się z czterema innymi browarami: „Edward Reych i Synowie”; „Karol Machlejd”; „Seweryn Jung”; „Korona”, tworząc tym samym spółkę akcyjną Zjednoczonych Browarów Warszawskich p.f. „Haberbusch i Schiele”.

W czasie okupacji niemieckiej browary były zarządzane przez wyznaczanego dyrektora Skutela, który na swojego zastępcę mianował Henryka Oppenheima. Zawiesili oni działalność Rady i Zarządu Spółki, która w tym momencie rozpoczęła działalność konspiracyjną. Rozpoczęła się również szeroka konspiracyjna działalność pomocowa, min. produkowano kaszę z jęczmienia browarnego, którą rozdawano bezpłatnie.

Po Powstaniu Warszawskim i kapitulacji, Niemcy wywieźli ocalałe maszyny i urządzenia.

Zabudowę browaru podpalono lub wysadzono w powietrze. Stary browar przestał istnieć.

Po nacjonalizacji w 1949 roku zmieniono nazwę firmy na „Browar Warszawski”. Produkcję wznowiono dopiero w 1954 roku.

W latach 90 XX wieku firma dwukrotnie wypuściła akcje na giełdzie, a w 1992 roku ogłosiła zmianę nazwy spółki na Browary Warszawskie SA. W 1997 roku ponownie zmieniono nazwę na Browary Warszawskie „Królewskie” SA, które przetrwały do końca istnienia firmy. W 2005 roku ogłoszono likwidację Browarów.

*Opracowanie historii Muzeum Woli, oddział Muzeum Warszawy.2020 r.)